

νάρκισσόν θ' ὄν ἔφυσ' ὥς περ κρόκον εὐρεῖα χθών.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπτόμην περὶ χάρματι, γαῖα δ' ἔνερθε
 χώρησεν, τῆ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς πολυδέγμων. 430
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισι
 πολλ' ἀεκαζομένην, ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῆ.
 ταῦτά τοι ἀχθυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι, ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
 γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων ἔδιδ[όν τε].
 τῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος,
 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνῆς·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα. 440
 ταῖς δὲ μετ' ἄγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 ῥεῖην ἠῦκομον ἦν μητέρα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν, ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 νεῦσε δὲ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο 445
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
 τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἔσσυμένως δ' ἠΐξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
 εἰς δ' ἄρα ῥάριον ἴξε, φερέσβιον οὔθαυ ἀρούρης 450
 τὸ πρίν, ἀτὰρ τότε γ' οὐ τι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
 μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν
 ἦρος ἀεξομένοιο, πέδω δ' ἄρα πίονες ὄγμοι 455
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
 ἐνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῶ.

Τὴν δ' ὦδε προσέειπε ῥεῖη λιπαροκρήδεμνος·
 δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς 460
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 [δωσέμεν, ἅς κ' ἐθέλησθα] μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 [νεῦσε δὲ σοι κούρην ἔτεος π]εριτελλομένοιο
 [τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠ]ερόεντα,
 [τὰς δὲ δύο παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν. 465